

Sag anlagt den 28. januar 2005 af Ritec International Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-40/05)

(2005/C 93/63)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ritec International Limited, Enfield (England), ved lawyers P.H.L.M. Kuypers og M.J. Osse, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at sagsøgeren ikke behøver at opnå fritagelse i medfør af artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 2037/2000/EF for sin bestemte anvendelse af HCFC-141b i midlet »ClearShield«.
- Hvis Domstolen skulle fastslå, at sagsøgeren behøver at opnå fritagelse i medfør af artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 2037/2000/EF for sin bestemte anvendelse af HCFC-141b i midlet »ClearShield«, pålægges det subsidiært Kommissionen hurtigst muligt at træffe en ny beslutning i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Det fastslås, at sagsøgeren i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at der til sagsøgerens bestemte anvendelse af HCFC-141b ikke findes teknisk og økonomisk mulige alternative stoffer eller teknologier, eller at de ikke kan anvendes som omhandlet i artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 2037/2000.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 5, stk. 7 i forordning nr. 2037/2000/EF ⁽¹⁾ bestemmer, at Kommissionen efter anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat kan tillade en tidsbegrænset fritagelse til anvendelse og markedsføring af hydrochlorfluorcarboner, hvis det godtgøres, at der til en bestemt anvendelse ikke findes teknisk og økonomisk mulige alternative stoffer eller teknologier, eller at de ikke kan anvendes. Den kompetente myndighed i Det Forenede Kongerige havde fremsat en sådan anmodning om på sagsøgerens vegne at opnå fritagelse for dennes bestemte anvendelse af HCFC-141b i midlet »ClearShield«, som er et glasbeskyttelsesmiddel. Den 23. november 2004 afslog Kommissionen anmodningen.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen misforstået sagsøgerens måde for at anvende HCFC-141b og man anfægter Kommissionens påstand om, at der markedsføres midler, svarende til det

ikke-brandfarlige »ClearShield«, at sagsøgeren planlagde at sende den brandfarlige »ClearShield« eller en sprøjteboks på markedet i 2005, at brandfarlige glasbeskyttelsesmidler kan anses for sikre for brugeren, når det brandfarlige middel påføres inde i en sprøjteboks, og at sagsøgeren har haft tilstrækkelig tid til at erstatte HCFC-141b med alternativer. Ydermere har sagsøgeren hævdet, at den anfægtede beslutning ikke tager hensyn til, at sagsøgeren har fundet et alternativ til anvendelsen af HCFC-141b. Ligeledes har sagsøgeren anfægtet Kommissionens påstand om, at der findes adskillige ikke-HCFC alternativer, men at de endnu ikke anvendes på grund af betænkeligheder ved deres brandfarlighed, eller at de anvendes af andre virksomheder inden for EU-markedet. Ifølge sagsøgeren har man kun fundet et alternativ, som ikke er tilgængeligt i handelen.

Endvidere har sagsøgeren anfægtet Kommissionens påstand om, at anvendelsen af HCFC-141b allerede var blevet ulovligt i medfør af forordning nr. 3093/1994 ⁽²⁾, og at fritagelsen i medfør af artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 2037/2000 var nødvendig, for at sagsøgeren fortsat kunne anvende dette stof. Ifølge sagsøgeren er virksomhedens bestemte anvendelse af HCFC-141b ikke omfattet af forordning nr. 2037/2000, eller vil i hvert fald først være ulovlig efter 2015.

Endelig har sagsøgeren påstået, at Kommissionens beslutning er en tilsidesættelse af artikel 253 EF, idet den ikke har angivet grundene for beslutningen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29.6.2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EFT L 244, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3093/94 af 15.12.1994 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EFT L 333, s. 1).

Sag anlagt den 28. januar 2005 af Dimon Incorporated mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-41/05)

(2005/C 93/64)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Dimon Incorporated, Danville, Virginia (USA), ved lawyers L. Bergkamp, H. Cogels og J. Dhont.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutnings artikel 1, 3 og 5 erklæres ugyldig for så vidt som der henvises til Dimon Inc.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt Agroexpansion S.A., og for hvilken Dimon Inc. hæfter solidarisk.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 om en procedure i henhold til artikel 81, stk. 1, EF (sag COMP/C.38.238/B2 – Rådobak, Spanien). Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet ikke er den rette adressat til beslutningen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 81, stk. 1, EF og artikel 23, stk. 2 i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ samt proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen begået en åbenbar fejl, da den fandt, at sagsøgeren havde en bestemmende indflydelse på Agroexpansion i den periode, hvorunder overtrædelsen blev begået, og den har således fejlagtigt rettet beslutningen til sagsøgeren, samt overskredet maksimumsbegrænsningen af den bøde, som kan pålægges Agroexpansion, idet Kommissionen skal hense til Dimonkoncernens omsætning for at beregne bødens maksimumsbegrænsning.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at proportionalitetsprincippet og princippet om erstatningsansvar er tilsidesat, da sagsøgeren er ifaldet ansvar for en enkelt og kompleks langvarig kartelaftale, der var indgået af Agroexpansion, og som sagsøgeren ikke var bekendt med.

Sagsøgeren har dernæst anført, at proportionalitetsprincippet og princippet om erstatningsansvar samt artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 er tilsidesat. Ifølge sagsøgeren, skulle selskabet ikke være ifaldet ansvar for de overtrædelser, der blev begået før Agroexpansion blev en del af Dimon-koncernen.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at princippet om berettigede forventninger er blevet tilsidesat ved anvendelsen af formildende omstændigheder i overensstemmelse med punkt 3 i Kommissionens retningslinier af 1998 ⁽²⁾ på grund af det

hurtige ophør af overtrædelsen, der fandt sted så snart Kommissionen påbegyndte undersøgelsen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT C 9, s. 3).

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Rhiannon Williams mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-42/05)

(2005/C 93/65)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Rhiannon Williams, Bruxelles (Belgien) ved Solicitors S. Crosby og C. Bryant.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 19. november 2004, hvori der blev givet afslag på begæring om aktindsigt i dokumenter, som – om end de ikke blev identificeret i den anfægtede beslutning – må formodes at eksistere, annulleres.
- Kommissionens beslutning af 19. november 2004, hvori der blev givet afslag på begæring om aktindsigt i alle, et eller flere af dokumenterne 9, 16, 17, 27, 29, 32, 33, 34 og 46, som identificeret i den anfægtede beslutning, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren er forskningsstipendiat og arbejder på et projekt om globaliseringens indvirkning på Fællesskabets miljø- og udviklingssamarbejde, retligt og politisk. Hertil har sagsøgeren begæret aktindsigt i dokumenter med henblik på at redegøre for baggrunden for nyere lovgivning om genetisk modificerede organismer (GMO). Som følge af begæringen blev der kun meddelt delvis aktindsigt i dokumenterne.